

Nový Jeruzalém č. 8/2024

Zpravodaj pro 296. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Heřmanově – v úterý 13. srpna 2024 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Kunštátě:

V úterý 16. července 2024 na mši svatě při pouti NJ bylo cca 110 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Tomáše Vyhňálka při pouti Nový Jeruzalém v Olešné:

Které **setkání** bylo ve vašem životě asi nejkrásnější? Co byste řekli? Když si vybavíme jednotlivé etapy našeho života, když si vzpomeneme na dosavadní rytmy našeho života, které **setkání** nám přijde dojal mnoho lidí, jako by to byl kousek nás samých, jako by nám bylo dovoleno číst a nahlížet tento biblický příběh společně s příběhy našich vlastních životů a naší vlastní víry. Máme zde mladou ženu jménem Mirjam, která se snaží **porozumět** tomu, co se jí stalo: je tři měsíce těhotná. Pravděpodobně na své cestě ke strýci a tetě do hor prožívá zmatenost mladé svobodné matky, která ještě neví, co s ní bude.

V ústretu ji vychází pozdravit postarší Alžběta, která má svá plodná léta už za sebou a vlastně ani nemohla vůbec očekávat dítě. Ale i ona je těhotná a v podstatě tomu nemůže uvěřit, a jistě i ona se snaží **porozumět** tomu, co se jí stalo. Toto je příběh početí a narození, na jedné straně Jana Křtitele, a na straně druhé Ježíše z Nazareta. Rozhodující je zde však **setkání** mezi oběma ženami. Velmi často, když se **setkání** mezi lidmi odehrává v hlubokém porozumění a je v plné harmonii, okamžitě to mezi oběma zajiskří - a nejen mezi oběma matkami, ale také mezi oběma dětmi v jejich lůnech.

Setkání dvou žen, setkání dvou matek, **setkání** dvou různých generací je dojemný příběh jedné vzrušující návštěvy, o níž nám vypráví evangelista Lukáš. Na starých obrazech - např. gotických nebo na ikonách východní církve - je tato scéna **setkání** Marie a Alžběty znázorněna mnoha způsoby a znovu a znovu obrazně převyprávěna. Není neobvyklé, že na těchto obrazech jsou Jan a Ježíš namalováni v lůnech svých matek a jsou dobře vidět. Můžeme je na těchto obrazech pozorovat, jak embryonálně sedí v lůně a aktivně se účastní **setkání** svých matek - stejně jak o tom mluví evangelium. Může to vypadat téměř troufale, jak si ti malí v děloze hrají a účastní se **setkání** - a my dnes díky prenatalní medicíně už velmi dobře víme, kolik toho právě nenarozené a počaté děti během několika týdnů vnímají, vnímají především ušima a jsou naplno bdělé všemi smysly k tomu, co se děje v matčině lůně a co skrze ně přichází zvenčí. **Setkání** těchto dvou matek tedy neprobíhá pouze tvář v tvář, ale dalo by se také říci břichem k břichu, tělem a duší, všemi smysly.

Je také velmi pozoruhodné, že v biblických jazycích má slovo **mateřské lůno** stejný význam, jako slovo „**milosrdenství**“. Tělesný orgán ženského lůna není jen sídlem života, ale je to také **místo lásky, srdečnosti, soucitu a odpuštění**. Je také velmi zajímavé, že nejenom v naší křesťanské tradici, ale i v tradici ostatních náboženství, je právě v této části lidského těla umístěno energetické centrum - nejen člověka, ale také živého Boha.

Proto děti v lůně tak živě reagují na **setkání** svých matek. Proto jsou obě ženy jakoby uchváčeny Božím děním v jejich tělech. Proto Alžběta jása a žehná své neteři Mirjam. **Požehnaná jsi mezi**

ženami a požehnaný plod života tvého! Proto Marie zpívá svůj Magnifikat - chvalo zpěv na Boží lásku a jeho nevyčerpatelné milosrdenství. **Velebí má duše Hospodina a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.**

Jedno staré moudré přísloví říká: **Bůh nás často navštěvuje, ale my nejsme většinou doma.** Maria a Alžběta se navzájem našly, nechaly se najít Bohem, který je poctil svou návštěvou a doslova se jím nechaly uchvátit. Proto byly tak duchovně probuzeny a povzbuzeny. Proto z této scény jejich **setkání** vychází taková srdečná hřejivost. I zde platí: **Blahoslavení, kteří věří a díky jejichž víře přichází Bůh na svět - i dnes, také teď a tady mezi námi.**

Sbirka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **14 000 Kč na opravu kostela v Krabonoši.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Marku Slatinskému, jáhnu Marku Lepkovi a farníkům z Kuštátu, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

A především: **„Pán Bůh zaplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.“**

Představení hlavního celebranta NJ v Heřmanově, kterým je Mons. ThLic. Václav Slouk, probošt Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně, hlavní kaplan Diecézní charity Brno, farář u sv. Jiljí v Brně-Komárově a rektor kostela sv. Maří Magdalény v Brně

Kdy a kde jste se narodil? Narodil jsem se 8. 9. 1957 v Brně, místem mého původu jsou Hrušovany u Brna, farnost Židlochovice.

Rodiče, sourozenci, vojna? Rodičům za mnoho vděčím. Předali mi dar života, výchovu a vlastním příkladem dali mému životu dobrý směr. I dnes mě provázejí – maminka svou modlitbou na zemi, tatínek přimlouvou u Boha v nebi. Oporou a v mnohém i příkladem jsou pro mě i moji dva bratři. Vojna – to je už hodně dávná historie. Na vojně jsem byl jako bohoslovec. Spolu se soudně trestanými vojáky jsem tvořil skupinu morálně narušených vojáků. Nejvhodnější bojovou zbraní pro nás byl tedy (vojensky) DK-661 + SPP, (česky) kompresor a sbíječka. Myslím si, že vojna byla pro mě velmi dobrou zkušeností. S některými kolegy jsem v kontaktu dodnes.

Vaše cesta ke kněžství? Kdo Vám nejlépe pomáhal na této cestě? Vaše dosavadní kněžská služba? Zdánilivě přímá a jednoduchá. Po maturitě na gymnáziu v Hustopečích u Brna jsem podal přihlášku na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic, napoprvé jsem byl přijat. To bylo v roce 1976. Vzhledem k přeřazení studia na vykonání základní vojenské služby jsem dokončil studia a kněžské svěcení jsem přijal v roce 1983. To, co se odehrávalo v mém srdci, zdaleka nebylo tak přemočaré a jednoduché. Jsem stále moc rád, že všechna má hledání a rozhodování, ale také všechna posuzování ze strany představených semináře, vyústila v poznání, že mě volá Bůh, a v přijetí kněžského svěcení. Jsem vděčný i těm, kteří mi pomáhali ke kněžství a kteří mi i nadále při naplňování kněžské služby pomáhají. Já znám jen některé z nich. Ale Bůh je zná všechny a věřím, že je i odmění svými nejzávažnějšími dary.

Jako kněz jsem doposud působil v Brně u sv. Jakuba, v semináři v Olomouci, na biskupské konferenci v Praze, v konviktu v Litoměřicích, znovu u sv. Jakuba v Brně, v současné době v Brně-Komárově a v Brně u sv. Maří Magdalény. Navíc jsem proboštem kapituly a hlavním kaplanem (dříve prezidentem) Diecézní charity Brno.

Co si představujete pod pojmem nová evangelizace? Je to stálá snaha o obnovu církve Božím slovem s využitím nových prostředků. V každé době máme naplňovat příkaz Pána Ježíše: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu. Všim tvorstvem mají být nejen pohané, kteří evangelium ještě neslyšeli, ale i my, křesťané, kteří jsme už na některé požadavky evangelia zapomněli nebo kteří jsme v životě podle požadavků evangelia zvlažňeli. V jedné knize, která používá termín „reevangelizace“ (to znamená „opětne uvedení evangelia do lidstva“), je psáno, že kněží je málo, že autorita kněží ve světě kolem nás není velká, proto je potřeba laiků, kteří hlavně svým životem přinesou evangelium do továren a do kanceláří. Jakoby se psalo o dnešní době, přitom kniha byla vydána v roce 1934! Nic nového pod sluncem. Nebo přesněji: aktuální v každé době. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?**

Modlit se, žít příkladným životem v rodině i na pracovišti (pro děti je pracovištěm škola), trpělivě vysvětlovat lidem kolem sebe, proč věříme; když to všechno uděláme, jsme jen neužiteční služebníci. A nezapomeňme, že víra je Božím darem. Jestli na cestě k víře lidí kolem

nás použije i naše modlitby nebo náš příklad nebo naše slova, Bohu díky. **Co vás v poslední době nejvíc potěšilo?** Před několika měsíci jsem byl na dobu určitou ustanoven rektorem kostela sv. Maří Magdalény v Brně. Kostel před 5 lety postihla havárie vody, která způsobila vychýlení věže kostela a spoustu trhlin ve zdech a klenbě kostela a jeho zázemí. Kostel byl několik let úplně uzavřený. V současné době je staticky zajištěný, a proto je možné jej v omezené míře otevřít a využívat. Někdo jej nazval „zraněným kostelem“. Já osobně vnímám tento kostel v jeho současné podobě jako znamení. Zraněný kostel připomíná, že žijeme ve zraněném světě. Zraněné jsou mnohé naše vztahy. A především zraněná jsou naše srdce. Asi je snadnější opravit kostel než uzdravit svět, naše vztahy a naše srdce. Kostel sv. Maří Magdalény žije. Sice v omezeném rozsahu, ale žije. U svatostánku svítí věčné světlo, které připomíná Boží přítomnost na tomto místě. Na oltáři se pravidelně slaví bohoslužby. V kostele je pravidelně hlásáno evangelium. V kostele se schází společenství Božího lidu. A nad oltářem, uprostřed dřevěné podpěry klenby, je ikona Spasitele, Pána celého světa. I zraněný kostel žije. A dokud bude zraněný, může nám připomínat, že nemusíme jen naříkat, ale může nás zvat, abychom se pokusili přispět k uzdravení světa, vztahů i srdcí. V duchu známé modlitby: „Bože, ať změním, co můžeme a máme změnit, ať přijmeme, co nemůžeme nebo nemáme změnit a ať moudře rozlíšíme jedno od druhého.“ Kéž i přes různá zranění neztrácíme naději. A co mě vlastně potěšilo? Jednak samotné znamení od Boha: znamení zraněného kostela. A současně mě potěšila řada lidí, bratří a sester, kteří znamení zraněného kostela vnímají podobně, jako já, a kteří ochotně dávají své síly do služeb evangelia – při udržování kostela a při zajištění evangelizačních večerů, večerů chval a večerů přimluvných modliteb. Bože, děkuji za ně a děkuji za toto mimořádné znamení.

Mohl byste nám blíže přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na PMDD – papežské misijní dílo dětí? PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ (PMDD) je dnes přítomno v cca 120 zemích světa, jsou do něho aktivně zapojeny i děti z chudých misijních zemí. Bylo založeno před více než 160 lety. Jeho činnost vede Sv. otec prostřednictvím Kongregace pro evangelizaci národů. Heslem PMDD je „Děti pomáhají dětem“. Skrze PMDD se pomoc spravedlivě rozděluje do více než 1.000 misijních diecézí. Každý rok se prostřednictvím PMDD nashromáždí přibližně 22.000.000 amerických dolarů a v rámci 3.000 projektů se tak zachraňuje na 20.000.000 dětí v chudých oblastech světa. Pomoc je směřovaná dětem postiženým, zneužívaným, unášeným, ohroženým a nakaženým onemocněním AIDS, potřebným bez ohledu na jejich barvu pleti, vyznání či národnost. Skrze katechetické, vzdělávací, sanitární, charitativní, sociální a život zachraňující projekty se staví a udržují v provozu mateřské a základní školy, domovy pro sirotky, lepro střediska, učí se lidi v misiích hospodařit, vedou se k spoluúčasti a respektuje se jejich důstojnost. Jde o zajištění kvalitní a systematické péče o nejchudší. Z České republiky takto zachraňujeme z bídy například přibližně 80.000 dětí v Madagaskaru, Bangladéši, Malawi, Ugandě, Indii a Srí Lance. PMDD pomáhá i do míst, kam by se jinak pomoc nedostala, kde domorodci i misionáři nasazují život pro dobro nejpotřebnějších.

Kde Vás nejvíc "tlačí boty"? Žeň je hojná, ale dělníků málo. Neumím přesně rozeznat, jestli ti dělníci, kteří se lopotí a jsou obtíženi, dělají opravdu to nejdůležitější. Zdá se mi, že si děláme starosti o mnoho věcí, ale výsledek našeho snažení opravdu jako by nám ukazovaly, že to jedno, co je opravdu potřeba, neděláme. Ale co je to jedno potřebné? Před nedávnem byly do misálu – knihy, která provází slavením mše svaté – zařazeny nové eucharistické modlitby. V jedné z nich je odstavec, který je pro mě stále výzvou – k modlitbě i práci. Ten odstavec zní: „**Dej, aby věřící uměli poznávat ve světle víry znamení času a ochotně dávali své síly do služeb evangelia. Nauč nás vnímat potřeby lidí: ať sdílíme jejich smutek i úzkost, radost i naději, ukazujeme jim cestu k spásě a jdeme společně s nimi do tvého království.**“ Tady možná může být lék proti „tlačení bot“. Stačí, když si tento odstavec rozdělíme do jednotlivých úkolů: 1. (modlitba) Bože, dej. 2. Ve světle víry hledat znamení času – co je dnes opravdu potřebné a důležité. 3. Dát ochotně síly do služeb evangelia (Bůh nemůže počítat s těmi nejlepšími, pokud nejsou ochotní. Jinými slovy ochotný je pro Boha cennější než nejlepší). 4. Vnímat člověka, opravdového, reálného, a jeho potřeby (například smutek, úzkost, radost, naději). 5. Ukazovat cestu – slovem, svědectvím života. 6. Jít s nimi, doprovázet je, vzájemně se podporovat a pomáhat si. Tlačení bot je tedy v tom, že to, co jsem právě popsal, nedělám dobře...

Na co se nejvíc těšíte? Na nebe. **Kdo je Vaším životním vzorem?** Náš Pán Ježíš Kristus, ukřižovaný a vzkříšený, dárce pokoje, milující, milosrdný; proto jsem přijal jeho pozvání, abych ho svým životem následoval. *Děkuji za rozhovor.*

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Švařec – kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace 25. 8. 2024 od 19 – 20 hodin.

24. pěší pouť na Velehrad. Začíná se v **neděli 18. 8. ve 13 hodin v Radešinské Svratce** – pod vedením Tomáše Mahela – je třeba se u něj přihlásit. Ve **Vítochově bude v 19 hodin mše svatá. Pondělí 19. 8. – Vítochov - v 11,00 hodin** – žehnání poutníků křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipocetníci) do **Olešnice**. V **úterý 20. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice do **Boskovic** Ve **středu 21. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov do **Ruprechtova** Ve **čtvrtek 22. 8. z Ruprechtova** přes Kučerov do **Milonic** V **pátek 23. 8. z Milonic**, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do **Boršic** V **sobotu 24. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad. Mše sv. s P. Miroslavem Suchomelem je v 10:30 hodin. Je třeba se přihlásit co nejdříve** u jáhna Ladislava Kinca na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 24. pěší poutě na Velehrad - 24. 8. 2024 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 300 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Videň. V neděli 15. září 2024 pořádá zapsaný spolek Prosetínské hřbitovy výlet do Vídně. Plánujeme navštívit centrální hřbitov, císařský palác, kostel Panny Marie a sv. Karla, muzeum bl. Restituty. Cena místa v autobuse: 500 Kč, dítě (s platným průkazem totožnosti) 100 Kč + ceny vstupů. Přihlašky u jLK.

XXI. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubička – sobota: 21. září 2024. Začínáme ráno v 8 hodin na hrobě umučeného kněze P. L. Kubička na hřbitově v Kunštátě. Polední přestávka s občerstvením je na faře v Doubravici nad Svitavou. Zakončení kající pouti plánujeme v 17 h. mší svatou u Bolestné Matky Boží ve Sloupě v Moravském krasu. Možnost noclehů - dotazy u jáhna Ladislava Kinca.

Severní Čechy - 26. – 28. října – Litoměřice, Jablonné, a další.

Plán poutí NJ na rok 2024:

říjen – Křoví; listopad - Sebranice u Litomyšle (nebo Rad. Svratka); prosinec (300.) - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 297. pouť NJ do Pavlova v úterý 10. září 2024 v 18 hodin – hlavní celebrant a přesné datum bude oznámeno dodatečně.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970